

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.36/2021/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. november 26. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálati tekintély megsértésének vétsége miatt terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a bíróság1 Katonai Tanácsa 2021. szeptember 8. napján kihirdetett ügyszám1 számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

[1] A bíróság1 Katonai Tanácsa a 2021. szeptember 8. napján kihirdetett ügyszám1 számú ítéletével terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző szolgálati tekintély megsértésének vétségében, ezért 150 napi tétel, napi tételenként 1200 Ft, összesen 180.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, és kötelezte a vádlottat 2928 Ft bünyügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.719/2021/2. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a bíróság1 Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns és elérhető bizonyítékokat megvizsgálta, azokat megfelelően értékelte, és az általa megállapított történeti tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Utalt arra, hogy a törvényszék katonai tanácsa az általa rögzített tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint a védelmi fellebbezések a bizonyítékok

újraértékelésére irányulnak, így azok a másodfokú eljárásban nem foghatnak helyt. A vádlott javára szóló enyhítő körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával kiszabott pénzbüntetést arányosnak tartotta, melynél a napi tételek száma tükrözi a cselekmény tárgyi súlyát, míg a napi tétel összege méltányosan került meghatározásra. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért annak helybenhagyását indítványozta.

[4] A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben a bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, és enyhítés érdekében előterjesztett indítvánnyal egészítette ki. Az elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy védenca a különböző időben tett vallomásait változtatta, és erre figyelemmel szavahihetősége megdőlt. Érvelése szerint csupán arról volt szó, hogy védenca különböző időben tett kihallgatásai során olyan dolgokról számolt be, amelyek a korábbi kihallgatások során nem merültek fel. Hivatkozott továbbá arra, hogy a vádlotti vallomást édesanyja vallomása alátámasztotta. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy terhelt1 életkörülményei jelentősen megváltoztak, anyagi körülményei megromlottak kilátástalan helyzetbe kerültek, édesanyjával kilakoltatás előtt állnak. Ezért a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

[5] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat érinti az ítélet megalapozottságát, annak a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását.

[6] Előzetesen szükséges rögzíteni, hogy a bíróság1 Katonai Tanácsa a 2021. július 29. napján – tárgyalás mellőzésével – meghozott ügyszám3 számú büntető végzésével terhelt1 vádlottal szemben a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző szolgálati tekintély megsértésének vétsége miatt 150 napi tétel, napi tételenként 1200 Ft, összesen 180.000 Ft pénzbüntetést szabott ki. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá kötelezte a vádlottat 2928 Ft bűnügyi költség megfizetésére. A vádlott és a védő tárgyalás tartását kérték.

[7] A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

[8] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a katonai tanács eljárása során, mind az előkészítő ülésen, mind az azt közvetlenül követő tárgyaláson az eljárási szabályokat betartotta. A vádlottal és a tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetést, kioktatást alkalmazott, és az egyéb bizonyítékokat is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává. Az eljárás résztvevői eljárási szabálysértésre nem hivatkoztak.

[9] A bíróság¹ Katonai Tanácsa a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott, valamint az azt támogató hozzátartozói vallomással szemben tanú¹ és tanú² tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így különösen okiratok, a nyomozás során beszerzett híváslisták és cellainformációk alapján állapította meg.

[10] A vádlott az eljárás különböző szakaszaiban részleteiben többször módosította, kiegészítette a vallomását. Védekezésének lényege szerint azonban miután az előjárója által továbbított egyéni értékelő lapját letöltötte, valóban megírta az előjárói tekintélyt sértő rövid szöveges üzenetet tanú¹nak, azonban azt nem küldte el. Eltávozott otthonról, de a telefonját otthon hagyta, és az üzenetet a telefonján képeket nézegető, és a mobiltelefonhoz nem nagyon értő édesanyja véletlenül küldte el mind az előjárójának, mind pedig tanú²nek. A vádlott édesanyja a vádlotti védekezést alátámasztó tanúvallomást tett.

[11] Az elsőfokú bíróság ítélete [11] pontjától a [80] pontjáig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy a sértett szolgálati előjáró vallomása részletében cáfolta a vádlotti vallomást, valamint, hogy a híváslista adatai, valamint ahhoz kapcsolódóan tanú² tanúvallomása teljes egészében megcáfolták a vádlotti védekezést az azt alátámasztó hozzátartozói vallomással együtt.

[12] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a másodfokú bíróság felülbírálata alapjául elfogadta. Ezért a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás átmérlegelésére, és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[13] A bíróság¹ Katonai Tanácsa az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor terhelt¹ vádlott bűnösségét a Btk. 447. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző szolgálati tekintély megsértésének vétségében megállapította. A katonai tanács igen részletesen ítélete [81] pontjától a [99] pontjáig indokolta a cselekmény jogi minősítését. Helytállóan fejtette ki azt, hogy a vádlott által az előjáró részére küldött rövid szöveges üzenet annak szolgálati tekintélyét nem feltűnően durva módon, de sértette, és azzal, hogy az üzenetet kollégájának, a sértett másik alárendeltjének is elküldte, tanú¹ szolgálati tekintélyét

más előtt sértette meg. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítéletben kifejtett jogi álláspontját.

[14] Az enyhítésre irányuló védői indítvány nem alapos.

[15] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az általa helyesen megállapított büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, míg a napi tétel összege tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Összességében a vádlottal szemben egy méltányos pénzbüntetés került kiszabásra, amely még megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, azonban annak enyhítése már nem lehetséges.

[16] A bíróság1 Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[17] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest 2021 november 26.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A bíróság1 Katonai Tanácsának ügyszám1 számú ítélete terhelt1 vádlott tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2021. november 26.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

.